

[J. K. Hansen]

også sige, at vil sønderjyderne, eller vil man i grænseområdet se moderne kunst af international klasse, så tager de, der bor nord for grænsen, lige over på den anden side og besøger Noldemuseet.

Sønderjylland savner en landsdelsscene, og et stort ønske er naturligvis en bygning, hvor Det kgl. Teaters kunstnere fra alle kunstarter vil være i stand til at udfolde sig. Men det er helt klart et lokalt problem, og det er noget, der skal løses lokalt. Medens vi venter på denne bygning, er vi alle sammen glade for den kunstneriske oplevelse, vi har sammen med Sønderjyllands symfoniorkestre, som den danske stat yder et stort tilskud til, og som opererer på begge sider af landegrænsen.

Vedrørende fjernsynet vil jeg sige, at der i de senere måneder har været en livlig debat om fjernsynets påvirkning fra syd, fra den nordtyske radio- og TV-station NDR, som er begyndt at sende 2 ugentlige fjernsynsmagasiner om aktuelle begivenheder i Slesvig-Holsten, oven i købet i den bedste sendetid. »Schleswig-Holstein Rapport« kommer om mandagen kl. 19.25, og »Schleswig-Holstein Forum« kommer om torsdagen kl. 18.55. Alligevel vil jeg godt sige, at denne sag vel nok er blevet en smule overdimensioneret. Dels indeholder magasinerne meget stof fra Holsten, som er det befolkningsmæssige tyngdepunkt i dette område og ikke virker voldsomt spændende på ret mange sønderjyder, dels sendes programmerne mere eller mindre i den danske TV-Avis' sendetid, og den har de nok svært ved at konkurrere med dernede. Som bekendt trækker TV-Avisen meget store seertal i Danmark.

Derfor tror jeg ikke, at problemet så meget gælder nyhedsformidlingen som underholdningsstoffet. Overalt i Danmark, hvor man kan se tysk TV, og det er ikke udelukkende i grænseområdet, er de tyske underholdningsudsendelser mere populære, det må vi bare indrømme, end de danske. Det er meget svært at sige, hvor stor betydning det på længere sigt har for kulturen i Sønderjylland, at folk ser på Lotto-Spiel eller popsangerinder eller amerikanske TV-filmstjerner, der oven i købet taler tysk. Det er meget svært at vurdere, og jeg mener, at denne sag nok burde undersøges nærmere.

Jeg kan stærkt anbefale, at man sætter en medieforskning i gang i Sønderjylland for at

måle den kulturelle effekt af den tyske fjernsynspåvirkning samt finde ud af, hvordan vi kan ændre vanerne. Resultatet af en sådan undersøgelse vil om få år kunne bruges i hele landet, når TV-satellitterne velsigner alle danskerne med en strøm af underholdningsprogrammer. Det er en opgave, som jeg mener ville være velegnet for grænseregionsforskningsinstituttet.

Vi kan naturligvis ikke diskutere grænseproblemer uden også at komme ind på mindretallet på begge sider af grænsen. Lad mig sige så klart, som det overhovedet kan siges – selv om man måske kritiseres bagefter af ordføreren for forespørgerne, fordi man ikke tog nok med, er det alligevel begrænset, hvor meget man kan få med på dette område – men alligevel så velment, som det nu kan siges: i socialdemokratiet erkender vi vor forpligtelse over for disse mindretal, og det har da også givet sig udslag i de støtteordninger og andre ordninger, vi går ind for et fuldt hjerte. Med det tyske mindretal i Nordslesvig må vi sige at vi i dag lever i en fredelig sameksistens. Vi har et fortræffeligt, et godt samarbejde med det tyske mindretal på alle områder, i de kommunale råd og i organisationer, ingen tvivl om det. Gennem de danske støtteordninger ønsker vi også at hjælpe vore landsmænd syd for grænsen i det arbejde, de udfører såvel på det kulturelle, det skolemæssige som det ungdomsmæssige område. Vi ønsker at støtte den hjemstavnspolitik, de her fører, hvorved de er med til at bevare den nordiske kultur langt syd for grænsen.

Jeg ville gerne i samme forbindelse have omtalt nogle trafikale forhold i grænseområdet, men jeg skal begrænse mig til at nævne, at vi finder det af overordentlig vital betydning for Sønderjylland, for Nordslesvig, for Sydslesvig, altså begge sider af grænsen, at der ikke tages skridt til at gå videre med en fast forbindelse over Østersøen, inden en fast forbindelse over Store Bælt er besluttet og sat i gang.

Jeg vil slutte med at nævne nogle af de institutioner og organisationer, der sammen med de offentlige myndigheder har og har haft stor betydning for udviklingen i grænselandet.

Der er for det første Sønderjyllands Erhvervsråd, hvis formål er at fremme det sønderjyske erhvervsliv og derigennem skabe